803/08

Den 22. september 2008 blev i sag nr. 73.203:

xxxxx xxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i GF-Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt tyveri af den forsikrede bil.

Selskabet har ved sin advokat afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at bilen ikke er bortkommet ved tyveri. Ifølge advokaten foreligger der bortkomst/underslæb, hvilket ikke er omfattet af forsikringens dækningsområde. Subsidiært har selskabets advokat gjort gældende, at klageren har udvist grov uagtsomhed.

I den af klagerens advokat affattede klageskrivelse af 7/1 2008 hedder det:

"**PUNKT 1:**
SAGSFREMSTILLING:

Nærværende sag drejer sig om, hvorvidt indklagede er forpligtede til at udbetale forsikringsydelsen som følge af tyveri af personbil, der er kaskoforsikret hos indklagede.

Klager har tegnet kaskoforsikring hos indklagede med policenummer …133, hvilket bl.a. omfatter dækning i forbindelse med tyveri af bilen.

Klager tog den 14. maj 2006 bilen - Mercedes E300 3,0 TD Avantgarde aut. 4d, reg.nr. US… - tilbage fra sin tidligere ægtefælle. Klager afleverede bilen hos K. Auto, så bilen kunne blive sat i stand, med henblik på salg.

Natten mellem den 1. og den 2. juli 2006 blev bilen stjålet. Den var parkeret ud for værkstedet K. Auto.

Klager anmeldte tyveriet den 2. juli 2006 om morgen til politiet på B. station. Senere samme dag erfarede klager fra en af K. Autos mekanikere, at tyveriet var sket af klagers tidligere ægtefælle, B.K., idet han havde henvendt sig til B.K. med henblik på udlevering af nogle personlige effekter, der lå i bilen. Dette blev senere samme dag meddelt politiet.

B.K. indkaldtes til at møde i fogedretten, og ved fogedretsmøde den 28. august 2007 fastslog retten at, det var ubestridt, at klager var den formelle ejer af bilen, samt at der ikke forelå nogen aftale mellem parterne om eller i øvrigt forelå omstændigheder der gjorde, at bilen reelt måtte anses for at være ejet af parterne i fællesskab. Fogeden fandt det således på det foreliggende grundlag godtgjort, at det var klager, der var ejer af bilen.

B.K. oplyste endvidere, at bilen nu befinder sig i Serbien i landsbyen V. hos en person, der hedder Z.V. Den holder i en garage, og hun betaler hver måned 100 Euro for dette. Udskrift af fogedretsmødet fremlægges som bilag …

K. politi har den 3. december 2007 bekræftet anmeldelsen fra den 9. januar 2007 af tyveriet af bilen, og politiet undersøger nu sagen. Anmeldelseskvittering fremlægges som bilag …

Det er således klagers opfattelse, at der er tale om tyveri af personbilen, idet sagsøger aldrig har givet B.K. tilladelse til at afhente/borttage bilen fra dens placering hos K. Auto, og holde den gemt i en uspecificeret garage i Serbien.

ANBRINGENDER:
Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at den omhandlende bil alene tilhører klager,

at der er taget kaskoforsikring omfattende dækning ved tyveri,

at der er tale om tyveri, når B.K. borttager bilen uden klagers accept/tilladelse, og placerer den i en uspecificeret garage i Serbien samt

at indklagede er forpligtet til at udbetale forsikringsdækning ved tyveri.

Det bestrides,

at indklagede er berettiget til at nægte udbetaling af forsikringsdækningen.

PUNKT 2:
Klager vil konkret opnå, at indklagede tilpligtes at betale sagsøgeren kr. 225.000 med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker."

Heroverfor har selskabets advokat i skrivelse af 29/1 2008 til nævnet anført:

"**Sagens omstændigheder**
Som angivet i klagen, har klager tegnet kaskoforsikring for den i sagen omhandlede bil af mærket Mercedes hos selskabet.

Klager anmeldte den 2. juli 2006, at hans bil var blevet stjålet med rette nøgle af hans ekskone. Han oplyste telefonisk, at han havde udleveret nøglen efter de var gået fra hinanden for at hjælpe hende, men at bilen nu var væk. Selskabets skadebehandler foretog telefonisk

afvisning med henvisning til, at bilens ekstranøgle ifølge klager var udleveret til ekskonen med klagers accept. Samtalen er noteret i selskabets sagslog, og udskrift heraf kan fremsendes, hvis Ankenævnet ønsker det.

Selskabet hørte herefter ikke yderligere, før man den 16. marts 2007 modtog brev fra Danske Bank som panthaver i bilen, der anmodede om dækning for bortkomst under den noterede panthaverdeklaration. Dette blev fulgt op med et telefonopkald i juli 2007 til Danske Bank med angivelse af, at skaden var telefonisk afvist som tidligere oplyst.

Herefter modtog selskabet samme dato - 31. juli 2007 - brev fra klagers advokat med angivelse af, at klager nu havde været i fogedretten sammen med sin ekshustru, som var blevet pålagt at tage til Serbien og hente bilen til Danmark. Klagers advokat angav i den forbindelse, at efter hans opfattelse var der tale om tyveri i forsikringens forstand.

Korrespondancen mellem parterne har herefter primært foregået pr. telefon, men har været særdeles kortvarig. Der vedlægges dog kopi af brev af 31. oktober 2007, hvorved selskabet præciserede, at der ikke forelå tyveri i forsikringsbetingelsernes forstand, og at selskabet forbeholdte sig regres for det tilfælde, at der skulle udbetales erstatning til panthaver under den noterede panthaverdeklaration.

Selskabets stillingtagen til klagen

På det foreliggende grundlag må selskabet forholde sig til det faktum, at klager den 2. juli 2006 angav, at bilen var blevet borttaget af hans ekskone ved brug af rette nøgle. Netop i forbindelse med den telefoniske anmeldelse oplyste klager udtrykkeligt, at han havde afleveret nøglen til ekskonen for at hjælpe hende. Der var i forbindelse med anmeldelsen intet angivet om, at klager havde forbudt ekskonen brug af bilen

Af de med klagen fremlagte udskrifter fra fogedretten fremgår, at der af klager og ekskonen er afgivet vidt forskellige forklaringer om, hvem der havde det reelle ejerskab og den reelle brugsret over bilen. Det ligger klart, at klager var formel ejer, men det synes også at fremgå af ekskonens forklaring i fogedretten af 28. august 2007, at hun har anset sig som berettiget til bilen.

Af klagers egen forklaring til fogedretten fremgår desuden, at klager i perioden efter samlivsforholdets ophør lod ekskonen bruge bilen, men at han øjensynligt i foråret 2006 skulle have bedt hende om at aflevere bilen tilbage, hvorefter han indleverede den på værksted. Angiveligt skulle ekskonen så have fjernet bilen fra værkstedet natten mellem den 1. og 2. juli 2006.

Det fremhæves, at der ikke under forklaringerne for fogedretten er angivet nærmere omkring bilens nøgler. Da ekskonen imidlertid angiver, at hun har kørt bilen til landsbyen W. i Serbien, må det lægges til grund, at ekskonen fortsat var i besiddelse af egen nøgle i overensstemmelse med den anmeldelse, som klager foretog til selskabet.

Selskabet har samtidig i anledning af klagen noteret sig, at der i forbindelse med fogedretsmødet af 28. august 2007 blev fremlagt en række dokumenter, som må antages at have betydning for ankenævnets bedømmelse af sagen. Her tænkes særligt på parternes korrespondance i april og maj 2006, gældsbrev af 30. juni 2006, udskrift af fogedbogen af 26. juni 2007 og ikke mindst statsadvokatens brev af 6. august 2007. Klagers advokat må anmodes om at fremlægge kopi af disse akter under ankenævnssagen.

I relation til det omtalte brev fra statsadvokaten tillader selskabet sig at formode, at statsadvokaten har afvist at rejse sigtelse mod ekskonen for tyveri, da det fremgår, at klager har indgivet politianmeldelse i anledning af det hævdede tyveri, og da klager intet sted angiver, at ekskonen skulle være blevet sigtet eller tiltalt for tyveri.

På det foreliggende grundlag baserer selskabets afvisning sig på følgende forhold.

For det første dækker kaskoforsikringen - på linje med alle andre privatkaskoforsikringer i Danmark - alene tyveri af bilen. Bortkomst - og herunder bortkomst ved underslæb - dækkes ikke.

Det må efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at klager frivilligt har overladt nøglen til bilen til sin ekskone, og at ekskonen kunne anvende bilen helt frem til foråret 2006, ligesom hun de facto også anvendte bilen. Ifølge klagers angivelse, anmodede han ekskonen om i foråret 2006 at tilbagelevere bilen. Dette synes også at være sket, men klager sikrede sig ikke i den forbindelse, at ekskonen også afleverede bilnøglen. Det er herefter usikkert om, og i hvilket omfang klager har frataget ekskonen rettigheden til anvendelse af bilen.

På det foreliggende grundlag må selskabet lægge til grund, at ekskonen - der fortsat var i besiddelse af en bilnøgle - havde rådighed over bilen mere eller mindre med klagers accept. Idet selskabet også på det foreliggende grundlag må lægge til grund, at ekskonen ikke er tiltalt eller dømt for tyveri, må det lægges til grund, at bilen ikke kan anses for bortkommet ved tyveri, men derimod et underslæbslignende forhold. Da forsikringen ikke dækker bortkomst ved underslæb men alene ved tyveri, kan selskabet allerede af denne grund ikke tilbyde erstatning.

For så vidt angår ankenævnspraksis kan der henvises til bl.a. AK.68.747, AK.46.684, AK.64.880 og AK.67.355.

Selv hvis det måtte lægges til grund, at bilen måtte være borttaget ureglementeret af ekskonen, så foreligger der efter selskabets vurdering fortsat ikke tyveri i forsikringens forstand. Et tyveri må forudsætte, at der foreligger bortskaffelse af bilen, og bilen er jo netop placeret på et kendt sted, nemlig landsbyen W. i Serbien.

Endelig gøres det af selskabet gældende, at hvis det lægges til grund, at bilen er borttaget uden klagers udtrykkelige eller indirekte accept af ekskonen, og at derved måtte foreligge et tyveri i forsikringsbetingelsernes forstand, så er det selskabets opfattelse, at der foreligger grov uagtsomhed fra klagers side.

Klager har efterladt nøglerne hos ekskonen på et tidspunkt, hvor der øjensynligt er opstået (betydelige) uoverensstemmelser om det økonomiske opgør imellem parterne, og herunder i særdeleshed om det reelle ejerskab til bilen.

Det må herefter have stået klager nærliggende, at ekskonen ville sætte sig i besiddelse af bilen som et led i en 'selvregulering' af parternes økonomiske opgør. Herved har klager - ved at efterlade nøglen hos ekskonen, og undladt at omkode bilens startspærre og låse - handlet groft uagtsomt i erstatningsansvarslovens § 18's forstand.

Der henvises i den forbindelse til omfattende ankenævnspraksis vedrørende tyveri af biler ved brug af rette nøgle, som er efterladt ved eller i bilen. Denne ankenævnspraksis må fuld-

stændig sidestilles med en situation som nærværende, hvor nøglen er efterladt hos den person, der viser sig efterfølgende at blive gerningsmand.

Sammenfatning
Den indgivne klage giver ikke GF Forsikring anledning til at ændre stillingtagen, og selskabet fastholder således, at der ikke kan ydes forsikringsdækning i anledning af den anmeldte bortkomst."

Hertil har klagerens advokat i skrivelse af 14/2 2008 til nævnet bemærket:

"Indklagede forudsætter, at klager ikke havde forbudt ekskonen brug af bilen. Dette er imidlertid ikke korrekt, idet klager ved skrivelser af henholdsvis den 15. og 30. marts 2006 havde forlangt bil, nøgle og registreringsattest udleveret. Skrivelserne fremlægges som bilag …

Da ekskonen ikke havde reageret på ovennævnte skrivelser og derfor ikke havde udleveret hverken bilen, nøglen eller registreringsattesten, afhentede klager selv bilen den 14. maj 2006 ved brug af en ekstra nøgle.

Bilen blev kørt direkte til K. Auto med henblik på at få gjort bilen klar til salg, hvilket indebar, at bilens lås skulle omkodes. Bilen blev dog stjålet inden omkodningen af låsen var sket.

Med hensyn til statsadvokatens brev af 6. august 2007 så bemærkes det, at statsadvokaten ikke har afvist at rejse sigtelse, men har derimod anmodet politidirektøren om at indlede en efterforskning i sagen og træffe en afgørelse når efterforskningen er gennemført. Skrivelsen fremlægges som bilag …

Det kan endvidere oplyses, at både klager og ekskonen har været afhørt af politiet på station B. samt at det af kriminalassistent T.H. overfor klager er oplyst, at der overfor ekskonen er rejst sigtelse for tyveri af bilen.

Til videre støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende:
at klager har forbudt ekskonen brug af bilen,
at klager har gjort hvad han kunne for at begrænse ekskonens brug af bilen, ved at tage denne tilbage,
at der skulle ske omkodning af bilens lås, men at bilen blev stjålet forinden dette kunne ske,
at statsadvokaten har anmodet politiet om at indlede efterforskning i sagn, samt
at ekskonen er sigtet for tyveri af bilen.

Det bestrides:
at klager har handlet groft uagtsomt."

Herefter har selskabets advokat i skrivelse af 20/2 2008 til nævnet anført følgende:

"Med henvisning til klagers brev af 14. januar 2008 til ankenævnet må jeg meddele, at dette ikke giver selskabet anledning til yderligere bemærkninger.

Som det fremgår, har klager i venlige breve af 15. og 30. marts 2006 anmodet om at få tilbageleveret bilen fra ekskonen, der imidlertid øjensynlig ikke frivilligt ville tilbagelevere denne. Klager har herefter afhentet bilen ved brug af sin egen nøgle, men har ikke i øvrigt sørget for at fratage ekskonen den reelle rådighed over bilen (nemlig nøglen) uanset, at han var

eller burde være af den opfattelse, at ekskonen anså sig for berettiget til bilen, jf. herved tillige udskriften af fogedbogen.

Jeg har noteret mig, at K. Politi oprindeligt har opgivet efterforskningen i sagen, og at statsadvokaten har omgjort denne beslutning. Dette ændrer imidlertid ikke på, at forholdet i forsikringsretlig forstand må betragtes som bortkomst/underslæb og ikke tyveri omfattet af policen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**16 Hvad dækker kasko-/brandforsikringen**
16.1 Kaskoforsikringen dækker enhver skade på og tyveri af bilen med de i punkterne 17.1 til 17.11 nævnte undtagelser.
…
17 Hvad dækker kasko-/brandforsikringen ikke
Kasko-/brandforsikringen dækker ikke:
…
17.8 Skade forvoldt med forsæt, ved grov uagtsomhed eller ved kørsel i spiritus-, medicin- eller narkotikapåvirket tilstand."

Nævnet udtaler:

Nævnet lægger til grund, at fogedretten efter en bevisførelse fandt, at klageren er ejer af bilen. Han fik i foråret 2006 efter anmodning bilen tilbage fra sin tidligere samlever, og han må anses for herved at have frataget hende rådigheden heraf. Han har anmeldt sin tidligere samlever til politiet for at have stjålet bilen.

Nævnet finder herefter, at forholdet må anses for tyveri, hvorfor selskabet skal genoptage sagen og behandle sagen på grundlag heraf.

Herefter

b e s t e m m e s :

Selskabet, GF-Forsikring A/S, skal genoptage sagen og behandles sagen på grundlag af, at bilen må anses for bortkommet ved tyveri.

Marianne Højgaard Pedersen